

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

*Економічні проблеми розвитку
аграрного виробництва в регіоні*

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ СТУДЕНТІВ

Випуск 12

Частина 2

*Присвячується 30-річчю Вінницького національного
аграрного університету*

Вінниця–2012

УДК 332:338.432

ББК 65.9 (4УКР) 32 + 65.049 (4УКР)

Е-45

Економічні проблеми розвитку аграрного виробництва в регіоні. / Збірник наукових праць студентів / Редколегія: Мазур А.Г., Колесов О.С. та інші. – Вінниця, 2012. – Випуск 12. – Частина 2. – 140 с.

У збірнику висвітлено актуальні проблеми розвитку економіки аграрного сектору регіонів України.

Присвячується 30-річчю Вінницького національного аграрного університету.

Друкується за рекомендацією Вченої ради Навчально-наукового інституту менеджменту, адміністрування та права Вінницького національного аграрного університету. Протокол №8 від 24 лютого 2012 року.

Редакційна колегія:

Мазур А.Г., д.е.н., професор, ВНАУ;

Колесов О.С., к.е.н., доцент - відповідальний секретар, ВНАУ;

Прутська О.О., д.е.н., професор, ВНАУ;

Лисогор В.М., д.т.н., професор, ВНАУ;

Козловський С.В., д.е.н., професор ВНАУ;

Ціхановська В.М., к.е.н., доцент, ВНАУ;

Кафлевська С.Г., к.е.н., доцент, ВНАУ;

Потапова Н.А., к.е.н., доцент, ВНАУ;

Мельничук О.Ф., к.ю.н., доцент, ВНАУ;

Мазур К.В., к.е.н., доцент, ВНАУ

ЗМІСТ

✓ Довбишук О.О., Скорук О.П. РОЛЬ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ВИДІВ ПАЛИВА У ПІДВИЩЕННІ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	3
Пилипчук А.М., Фішук Б.П. РОЗРОБКА ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА	5
Міщенко О.О., Мар'янич Ю.Ю., Ключковський О.В. РИНОК ОЛІЇ В УКРАЇНІ	7
Попадюк С.В., Новодворська В.В. ОРГАНІЗАЦІЯ КОНТРОЛЮ ЗБУТОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТОРГІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ	9
Плакій Н.М., Євась Т.В. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА УПРАВЛІННЯ МІЖБЮДЖЕТНИМИ ВІДНОСИНАМИ	12
Пилипчук О.М., Колесник Т.В. АНАЛІЗ ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНОВИХ НА МАТЕРІАЛАХ ДП ДГ "БОХОНИЦЬКЕ" ТА ШЛЯХИ ЙОГО УДОСКОНАЛЕННЯ	14
Пилипчук А.М., Пилипчук О.М., Кубай О.Г. УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА	17
Пилипчук О.М., Фішук Б.П. СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЗЕРНОВОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	19
Павленко Ю.М., Потапова Н.А. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ РИНКУ ЗЕРНА В УКРАЇНІ	21
Павленко Н.В., Помірча О.М. РОЗВИТОК ФОНДОВИХ БІРЖ В УКРАЇНІ	23
Грох Н.В., Фішук Б.П. ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ	25
Павельчук І.М., Полішук О.Ю. ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ПОЗИЦІЇ ЗАЙНЯТОСТІ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ	27
Яковенчук О.О., Яковенчук Я.О., Підвальна О.Г. МОТИВУВАННЯ ПРАЦІ В ПІДПРИЄМСТВАХ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	29
Прокопенко Н.Д., Леонтьук-Мельник О.В. МОДЕЛЮВАННЯ УПРАВЛІННЯ ЗАБОРГОВАНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	32
Постоюк І.О., Фішук Н.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МІЖНАРОДНОГО КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА ТА МЕТОДИКИ ЙОГО ОЦІНЮВАННЯ	35
✓ Матусяк М.В., Скорук О.П. ТЕПЛОВА ЕНЕРГІЯ ВОДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ ВИКОРИСТАННЯ	38
Барабаш Д.О., Манчук А.О., Потапова Н.А. ОПТИМІЗАЦІЯ ПРИБУТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА	41
Кулик І.О., Подолянчук О.А. СУТНІСТЬ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ	44
Бабенко Є.І., Кубай О.Г. ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ ПІДПРИЄМСТВ	46
Бучок А.В., Красняк О.П. ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ В АПК ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	48
Король А.В., Прилуцький А.М. СТАН ВИРОБНИЦТВА І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РИНКУ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР	51
✓ Матусяк М.В., Скорук О.П. ПЕРСПЕКТИВА ВИКОРИСТАННЯ СОНЯЧНОЇ ЕНЕРГІЇ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ	54
Король В.М., Бондаренко В.М. МАРКЕТИНГОВИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ	57
Козуля Ю.Д., Жукова О.А. ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ТА ОБСЛУГОВУВАННЯ	59
Харченко К.В., Коваль Л.В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ	61
✓ Савчук М.О., Скорук О.П. ФРАНЧАЙЗИНГОВІ МЕХАНІЗМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА В АПК	64
Циба Т.І., Пчелянська Г.О. НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМ КАПІТАЛОМ	66
Заремба В.О., Помірча О.М. ФІНАНСОВИЙ РИНОК: СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ В УКРАЇНІ	69
✓ Задорожна Л.М., Скорук О.П. ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ	72
Швець Т.С., Фішук Н.Ю. ЕКОНОМІКА ЗНАТЬ: СУТНІСТЬ ТА СТРУКТУРНІ ЕЛЕМЕНТИ	76
Дядьора В.Ю., Помірча О.М. РОЗРОБКА ПОЛІТИКИ ПЛАНУВАННЯ ПОДАТКІВ ПІДПРИЄМСТВА	79
Паламарчук А.Ю., Кубай О.Г. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ДИВІДЕНДНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ РОЗВИТКУ	81
Дерун О.І., Фабіянська В.Ю. ПРОЦЕДУРИ ОДЕРЖАННЯ АУДИТОРСЬКИХ ДОКАЗІВ	84
Гудзь Г.М., Ключко О.В. КРИТЕРІЇ ОПТИМІЗАЦІЇ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА	86

Грабова А.О., Юрчишена Л.В. ДЕРЖАВНЕ ФІНАНСОВЕ ГОСПОДАРЮВАННЯ-СУТНІСТЬ, ЗНАЧЕННЯ, ФУНКЦІОНУВАННЯ	88
Гонтар О.О., Фіщук Б.П. СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ	90
Глубока О.П., Поліщук О.Ю. АНАЛІЗ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	93
Сідлецький А.Ю., Студілко В.Л., Глазко Н.Д. ПОДАТОК З ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ: РЕАЛІЇ ТА ВІДОБРАЖЕННЯ В ПОДАТКОВОМУ ОБЛІКУ	95
✓ Герасимчук О.М., Скорук О. П. ВИРОБНИЦТВО БІОЕТАНОЛУ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	98
Галицька І.А., Шевчук О.Д. СИСТЕМА ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ УКРАЇНИ	100
Глубока О. П., Прилуцький А. М. СТРАХУВАННЯ ВІД ВАЛЮТНИХ РИЗИКІВ	102
Гайдей К.О., Прилуцький А.М. ТОРГІВЛЯ ТЕХНОЛОГІЯМИ ЯК ФАКТОР ІННОВАЦІЙНОГО ОНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	104
Франко Ю.П., Бралатан В.П. НЕЗАЛЕЖНА ПЕРЕВІРКА ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	108
Войтенко О.А., Прутська О.О. ВИСТАВКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ В СИСТЕМІ ІНТЕГРОВАНІХ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ	111
Гончарук М.М., Головня О.М. МЕНЕДЖМЕНТ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН	113
Забуранна В.М., Помірча О. М. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ФУНКЦІЇ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ	116
Мельник А.М., Шевчук О.Д. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ ПЛАНОВОЇ ПОДАТКОВОЇ ПЕРЕВІРКИ	119
Плахотний Ю.І., Мазур А.Г. ОРГАНІЗАЦІЯ МАРКЕТИНГОВОЇ СЛУЖБИ В ПІДПРИЄМСТВІ АПК	122
Волинець Н.В., Кіреєва Е.А. АКТИВІЗАЦІЯ ЗАЙНЯТОСТІ СІЛЬСЬКОЇ МОЛОДІ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ	124
Чорноус В.В., Березюк С.В. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ГРОШЕЙ	126
Заграбчук О.І., Дубова С.Г. ОКРЕМІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ПІДПРИЄМСТВ	128
Слободянюк І.І., Дубова С.Г. СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА ТА ПРОБЛЕМИ ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ	131
Мельник А.М., Голишевська Л.В. ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ВИКОРИСТАННЯМ БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ	134

УДК 330.3 313: 662.767.2

ВИРОБНИЦТВО БІОЕТАНОЛУ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Скорук О. П.*, к.е.н., доцент, Герасимчук О.М.

Розглянуто сучасний стан та основні тенденції розвитку виробництва біоетанолу в Україні. Проаналізовано досвід господарювання українських підприємств в цій сфері.

Ключові слова: альтернативне паливо, біоетанол, спиртова галузь, потужності, ефективність, виробництво.

Постановка проблеми. Енергетика України поки що значною мірою базується на імпорті енергетичної сировини - нафти, газу, бензину, ціна на яку постійно зростає. Зважаючи на існуючу ситуацію, така тенденція буде посилюватися з року в рік, оскільки видобуток викопних джерел енергії скорочується. Даний вимозі відповідає паливо на основі біоетанолу, на який нині припадає значна частина світового ринку енергоносіїв.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Ці питання не залишили байдужими таких науковців, як Г. Калетник, С. Олійнічук, С. Українець, О. Шпичак. На даний час в електронних і друкованих виданнях публікуються роботи багатьох авторів, які присвячені тому чи іншому аспекту виробництва біопалива, в тому числі - біоетанолу.

Метою статті є проаналізувати сучасний стан та перспективи розвитку виробництва біоетанолу в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Виробництво біоетанолу - високооктанової кисневої добавки до бензинів розпочато в Україні з 1998 р. на ДП "Барський спиртовий комбінат". Даний напрям окреслений Законом України "Про альтернативні види рідкого та газового палива" та Указом Президента "Про невідкладні заходи щодо забезпечення України енергоносіями та їх раціональне використання в Україні", Постановою Кабінету Міністрів України щодо схвалення Програми державної підтримки розвитку нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії, якою визначено напрями збільшення обсягів залучення до паливно-енергетичної бази України нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії та характерних для кожного регіону альтернативних видів палива.

Але питання впровадження та розробки альтернативних джерел енергії потребують більшої уваги урядовців та зміни стереотипів мислення посадовців. Більшість вітчизняних спиртових заводів працюють не на повну потужність. Спиртова промисловість України повністю задовольняє внутрішні потреби у спирт для виготовлення лікеро-горілчанних виробів, працюючи тільки на 30 % своїх загальних потужностей. Якби всі підприємства концерну "Укрспирт" завантажити на 100 %, вони могли б виробляти понад 61,2 млн декалітрів етилового спирту щорічно. Річне споживання спирту останнім часом з урахуванням поставок на експорт не перевищує 30 млн декалітрів. Так, у 2011 р. виробництво спирту склало 27,4 млн декалітрів, у тому числі експорт - 5,3 млн декалітрів [2].

На сьогодні чотири спиртові заводи, які виробляють біоетанол, а саме: ДП «Барський спиртовий комбінат», ДП «Гайсинський спиртовий завод», ДП «Лохвицький спиртовий завод», ДП «Лужанський експериментальний завод».

Розв'язання проблеми динамічного виробництва біоетанолу вимагає створення ринку енергетичних культур як сировини для його виробництва, використання сільськогосподарських угідь придатних для вирощування енергетичних культур, не знижуючи рівень виробництва продуктів харчування. З цього приводу точиться постійно дискусія: що важливіше - продовольство чи біопаливо? Зазначена проблема є дуже складною, оскільки, з одного боку, забезпечення населення продовольством є пріоритетною завданням кожного уряду, а з іншого – енергетична незалежність держави є основою її суверенітету. Тому аналіз можливостей з вирощування біосировини для отримання біопалива слід проводити з урахуванням реальної ситуації як з існуючими потребами в продуктах харчування, так і з існуючими джерелами забезпечення паливом як держави в цілому, так і окремих її регіонів [3].

Для України, як свідчать наші дослідження, в цілому проблема „продовольство проти палива” не є дуже гострою, оскільки:

- на даний час Україна не тільки забезпечує себе в достатній кількості продуктами харчування, використовуючи при цьому здебільшого екстенсивні методи виробництва сільськогосподарської продукції і щороку не в повному обсязі вводяться в сільськогосподарське використання земельні ресурси, а й експортує частину продукції сільського господарства;

- Україна має значний природно-економічний, науково-виробничий потенціал щодо збільшення обсягів виробництва продукції сільського господарства шляхом підвищення культури землеробства, освоєння інноваційних технологій і, виходячи з цього, підвищення врожайності сільськогосподарських культур;

- в Україні майже відсутнє промислове виробництво та використання рідкого біопалива [1].

В Україні для виробництва біоетанолу найбільш перспективно, як свідчать наші дослідження,

виращувати зернові культури, і насамперед, зерно кукурудзи та цукрові буряки.

Враховуючи ситуацію, що склалась в Україні в останні роки щодо різкого збільшення посівних площ енергетичних культур - виникає необхідність провести визначення прогнозованої урожайності енергетичних культур як сировини для виробництва біопалива.

Для визначення прогнозованої урожайності енергетичних сільськогосподарських культур, які є перспективними як сировина для виробництва біопалива, звернемося до статистичних даних за останні 2006-2011 роки і у 2011 році (таблиця 1).

Зіставлення фактично досягнутої урожайності енергетичних сільськогосподарських культур в Україні і розвинутих країнах світу та в сільськогосподарських підприємствах України, які вирощують ці культури за інноваційними технологіями показує, що фактично досягнута в середньому за 2005-2010 рр. і у 2011 році урожайність сільгоспкультур в Україні у 1,5-2 рази менша урожайності, яку досягли розвинені країни світу та передові сільськогосподарські підприємства України. Разом з тим слід врахувати те, що нині понад 80 % сільськогосподарських підприємств при вирощуванні енергетичних культур через відсутності ресурсних засобів не дотримуються сучасних агротехнологій, (низький рівень внесення органічних і мінеральних добрив, низька якість посівного матеріалу, відсутність коштів для закупівлі високоврожайних сортів, недотриманням сівозмін, незадовільне проведення заходів щодо захисту рослин тощо) і така ситуація може спостерігатися і в наступні роки [5].

Таблиця 1

Урожайність енергетичних культур в Україні та в розвинутих країнах світу, ц/га

Культура	Середня врожайність по всіх категоріях господарств за				Прогнозна урожайність енергетичних культур
	2005-2010 рр.	2011 р.	у передових господарствах України	у розвинутих країнах	
Кукурудза	37,2	37,4	60	80	85
Цукровий буряк	209,6	285	400	500	5500
Картопля	117,9	133	250	300	360
Ріпак	12,7	15,8	25	40	35
Соняшник	10,9	13,6	20	25	34
Соя	13,5	12,4	20	20	38

Розглянемо техніко-доступний енергетичний потенціал виробництва етанолу з вищезгаданих сільгоспкультур (табл 2).

Аналізуючи світовий досвід, слід визначити, що для виробництва біоетанолу в Україні потрібно інтенсивніше впроваджувати альтернативні культури, які є потенційною сировиною для переробки на біоетанол і можуть бути конкурентоспроможними. У переліку альтернативних культур найбільш привабливими є цукрові буряки, які можна переробляти безпосередньо на цукрових заводах в концентрований 25% сироп з подальшою переробкою на спиртзаводах. Для виробництва 1 т 25%-го сиропу необхідно переробити 2 т коренеплодів цукрових буряків. У виробничих умовах можна отримати 166,5 л біоетанолу. Собівартість сировини на виробництво 1 л біоетанолу при існуючій ціні цукрових буряків (без ПДВ) становитиме: 162,5 грн./т x 2 тонни -35 грн. (вартість жому і меляси): 166,5 = 1,75 грн./л. [4].

Таблиця 2

Техніко-допустимий потенціал виробництва етанолу з традиційної та альтернативної сировини

Культури	Середня врожайність, ц/га	Вихід етанолу з 1 ц сировини, л.	Загальна кількість етанолу з 1 га площі, л.
Зерно кукурудзи	50	40	2000
Зернові культури, ячмінь, пшениця	30-40	35	1200
Меляса (з цукрових буряків)	0,5	30	15

Виробництво біоетанолу стримується: відсутністю законодавчого врегулювання обов'язковості використання та стимулювання їх виробництва в Україні; відсутністю інвестицій для перепрофілювання частини спиртових заводів на виробництво біопалив; невизначеністю механізму застосування спирту етилового-сиршо як сировини для виробництва біоетанолу; відсутністю врегулювання виробництва добавок на основі біоетанолу на державних спиртових заводах; відсутністю достатньої кількості меляси [3].

Виробництво і використання біопалива в сільському господарстві України є об'єктивною передумовою до створення додаткових робочих місць, збільшення зайнятості сільського населення, підвищення ефективності виробництва та добробуту селян. Адже переважна більшість переробних підприємств розташована в сільській місцевості, а для деяких населених пунктів вони є основними платниками податків у місцеві бюджети. На їхній базі побудовано соціальну і побутову інфраструктуру сільських населених пунктів, а неритмічна робота

переробних заводів дошкуляє найбільш незахищеним верствам населення [4].

Висновки. Перспективи розвитку ринку біоетанолу в Україні обнадійливі. Водночас для цього необхідно створити оптимальні умови для розвитку його виробництва та споживання, зокрема: запровадження заходів державної підтримки виробництва біопалив, сільськогосподарської сировини, техніки та обладнання; довгострокове кредитування інвестиційних проектів; дообладнання підприємств - виробників біоетанолу схемами з переробки крахмалевмісної сировини; запровадження виробництва біогазу, енерго- та ресурсозберігаючих технологій на підприємствах - виробниках біоетанолу для здешевлення біопалив; завантаження на 100 % встановлених потужностей підприємств - виробників біоетанолу для зменшення собівартості продукції; звільнення від сплати окремих податків та надання певних преференцій споживачам біопалив; квотування вирощування сировини; запровадження пільгових ставок акцизів на сумішеві бензини та дизпаливо, збереження нульових ставок акцизів на біопаливо.

Література

1. Гументик М.Я. Ефективність виробництва біоетанолу на основі альтернативних, енергетичних культур / М.Я. Гументик// Теорія і Практика ринків. - 2011. - № 1. - С.25-29.
2. Про стимулювання виробництва і споживання біоетанолу / Лист Міністерства аграрної політики відо 25.07.2007 р. №37-16-2-15/11920 [Електронний ресурс]. - Режим доступу: www.rada.gov.ua
3. Про затвердження програми "Етанол". Постанова Кабінет Міністрів України № 1044 від 04.07.2000 р. / [Електронний ресурс]. - Режим доступу : //www.rada.gov.ua.
4. Калетник Г.М. Розвиток ринку біопалив в Україні: Монографія / Калетник Г.М. -К. : Аграрна наука, 2008. - 464с.
5. Шпичак О.М. Економічні проблеми виробництва біоетанолу та продовольча безпека України / О.М. Шпичак// Економіка АПК. - 2010. - № 8. - С. 11-19.

Summary

Production of bioethanol: modern state and prospects of development/ Skoruk O.P., Herasymchuk O.M.
The modern consisting and basic progress of production of bioethanol trends is considered of Ukraine. Experience of manage the Ukrainian enterprises is analysed in this sphere.

Keywords: alternative fuel, bioethanol, alcoholic industry, powers, efficiency, production.

УДК 35.072.6 (477)

СИСТЕМА ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ УКРАЇНИ

Шевчук О.Д.*, к.е.н., доцент, Галицька І.А.

В статті досліджено актуальність системи державного фінансового контролю в Україні, а також розглянуто взаємозв'язок з правоохоронними органами та виявлено переваги та недоліки їх ефективного функціонування.

Ключові слова: державний фінансовий контроль, Державна контрольно-ревізійна служба, правоохоронні органи, адміністративна та кримінальна відповідальність.

Постановка проблеми. За роки державної незалежності в Україні сформовано основні інституційні складові сучасного демократичного суспільства. До останніх відноситься державний фінансовий контроль - система, яка за формальними ознаками перейшла у спадок від адміністративно-командної економіки, однак набула якісно нових характеристик і за нових умов має виконувати відповідні функції.

Від стану державних фінансів, ступеня їх прозорості, ефективності використання державної власності значною мірою залежать довіра до держави з боку власних громадян та зарубіжної спільноти, умови розвитку бізнесу, інвестиційний клімат. Значним фактором впливу на стан державних фінансів є чинна система державного фінансового контролю. Оскільки становлення державного фінансового контролю в Україні відбувалося одночасно із процесом державотворення і переходом до ринкових відносин, то відсутність належної уваги при формуванні системи державного фінансового контролю призвела до виникнення необхідності її вдосконалення.

Масовість фінансових порушень в Україні спричинена не відсутністю інституціональної структури державного фінансового контролю, а слабкістю його теоретичної та методичної бази, недоліками в організації контрольного процесу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретичні питання державного фінансового контролю в Україні і за кордоном досліджуються значною кількістю фахівців, серед них Андреев В.Д., Базилевич В.Д., Белобжецький І.А., Белов М.Г., Білуха М.Т., Бобир С.І., Бобришев Д.Н., Бречко О.В., Бурцев В.В., Бутинец